

بررسی باکتریایی ماهیان مبتلا به استرپتوکوکوزیس و ارزیابی مقاومت آنتی بیوتیکی آنها در مراکز تکثیر و پرورش قزل آلا رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) استان گیلان

منیره فئید*^۱، بابک رمضانی^۱

۱- بخش بهداشت و بیماریهای آبزیان، پژوهشکده آبرزی پروری آبهای داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، انزلی، ایران، صندوق پستی ۶۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۳/۱۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۰/۱۵

چکیده

بیماری استرپتوکوکوزیس یکی از عوامل تلفات در مراکز تکثیر و پرورش ماهیان قزل آلا رنگین کمان در استان گیلان است. این مطالعه در سال های ۱۳۹۳-۱۳۹۲ در ۷ مزرعه پرورش ماهی قزل آلا در استان گیلان انجام گردید هدف از این تحقیق شناسایی عوامل بروز استرپتوکوکوزیس و مقاومت آنتی بیوتیکی آنها در استخرهای پرورشی استان گیلان بود ماهیان بیمار (۱۶۸ عدد و با میانگین وزنی ۵۰-۲۵ گرم) دارای علائم بالینی از جمله تیرگی پوست، آگزوفتالمی (بیرون زدگی چشم) خونریزی چشم، پوست و قاعده باله ها بصورت فصلی مورد نمونه برداری قرار گرفتند. نمونه برداری از اندام های کبد، کلیه، طحال و در بعضی موارد از مغز انجام شد و کشت در محیط های کشت آگار خوندار (BA) و تریپتیکاز سویا آگار (TSA) صورت گرفت. حضور علائم بالینی نشان دهنده وجود بیماری در تمام فصول دیده شد. میزان بروز استرپتوکوکوزیس در مزارع منتخب پرورش ماهی قزل آلا استان گیلان ۳۹/۲۹٪ بود. درصد فراوانی گونه های احتمالی مسبب استرپتوکوکوزیس به ترتیب شناخته شده در این مطالعه استرپتوکوک اینیایی (۳۳/۳٪)، استرپتوکوکوس آگلایکتیه (۳۹/۴٪) و انتروکوکوس فکالیس (۲۷/۳٪) بودند. بررسی مقاومت آنتی بیوتیکی عوامل باکتریایی مولد استرپتوکوکوزیس در این بررسی نشان داد که بیشترین مقاومت نسبت به باسیتراسین و لینکومایسین (۱۰۰ - ۹۲ درصد) بود.

کلمات کلیدی: استرپتوکوکوزیس، قزل آلا، باکتری.

مقدمه

آبزی پروری در ایران در طی سالیان اخیر روند رو به رشدی داشته است و نقش مهمی در تامین غذا و امنیت غذا ایفا نموده است و در دنیا با رشد سالیانه ۸/۵٪ یکی از سریع رشدترین بخش های صنعت تولید غذا محسوب می گردد (Bondad-Reantaso et al., 2005). یکی از راهکارهای انتخابی برای برآوردن نیازهای غذایی و بویژه مواد پروتئینی برای انسان، پرورش ماهی بویژه ماهیان سردآبی نظیر ماهی قزل آلاست. در میان آبزیان پرورشی، قزل آلا رنگین کمان به عنوان مهم ترین گونه پرورشی و نه پرورشی سردآبی جایگاه خاصی داشته و با رشد متوسط حدود ۳۰ درصدی طی ۱۵ سال گذشته، میزان آن به بیش از ۱۳۱۰۰۰ تن در سال ۱۳۹۱ و ۱۴۰۰۰۰ تن در سال ۱۳۹۲ رسیده است (معاونت برنامه ریزی و مدیریت منابع / دفتر برنامه ریزی و بودجه، ۱۳۹۴). میزان تولید این ماهی در استان در سال ۹۳، ۳۲۳۶ تن بوده است. افزایش نیازها برای تولیدات آبزی پروری منتج به پرورش متراکم تعداد زیادی از ماهیان گردیده است. با افزایش تراکم پرورش، شیوع بیماری های باکتریایی، ویروسی و انگلی نیز افزایش یافته است. یکی از بیماری هایی که در دهه اخیر در مزارع پرورش ماهیان سردآبی باعث تلفات زیادی گردیده است بیماری استرپتوکوکوزیس است. این بیماری در برخی موارد، سبب تلفات بیش از ۷۵٪ در مزارع پرورشی می گردد. بیماری با تظاهرات بالینی نظیر، پرخونی و تورم طحال، کوری، خونریزی داخلی داشتند و گاهی تخریب کامل کره چشم داشتند. باکتری های عامل بیماری دارای عملکرد تهاجمی باکتری به مغز سبب آلوده ساختن مغز و سیستم اعصاب ماهی و موجب شنای عمودی یا

نامتعادل ماهیان می گردد (Eldar et al., 1999). عامل بیماری، کوکسی گرم مثبت با زنجیره کوتاه است دارای عملکرد تهاجمی است این بیماری، توسط ۱۵ گونه باکتری مربوط به ۴ جنس *Entrococcus*, *Vagococcus*, *Lactococcus* و *Streptococcus* ایجاد می شود استرپتوکوکوزیس سبب خسارات اقتصادی شدید و جبران ناپذیری (بیش از ۱۵۰ میلیون دلار در سال) در دنیا می گردد (Garcia et al., 2008). گزارش های اولیه استرپتوکوکوزیس مربوط به پلومب و همکاران در سال ۱۹۷۲ در ایالات متحده آمریکا بود که باعث تلفات بیش از ۵۰ درصد در سواحل فلوریدا و خلیج مکزیکو گردید پس از آن بیماری بصورت انفرادی و همه گیر در ماهیان آب شیرین و دریایی در بسیاری مناطق دنیا، از جمله ژاپن، آفریقای جنوبی، استرالیا، سنگاپور، انگلیس، نروژ، فیلیپین، بحرین، چین، ترکیه، اسپانیا، ایتالیا، کره دیده شد (Agnew and Barnes, 2007; Klesius et al., 2006; Inglis et al., 1993; Nguyen, 2002). در سالهای اخیر این بیماری در ماهیان پرورشی و زینتی نیز تلفات زیادی داشته است در ایران، بروز بیماری استرپتوکوکوزیس اولین بار در مازندران و سپس در فارس گزارش شد (قیاسی و همکاران، ۱۳۷۹؛ اخلاقی، ۱۳۸۱). سپس در سایر استان ها نظیر، خراسان، کردستان، کهگیلویه و بویر احمد و گیلان نیز گزارشاتی از این بیماری داده شد (پورغلام و همکاران، ۱۳۸۹؛ قیاسی و همکاران، ۱۳۷۹؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۹۲؛ Haghighi et al., 2010). با توجه به این که عفونت استرپتوکوکی خسارات جبران ناپذیری در پرورش ماهی قزل آلا رنگین کمان به بار میآورد، از این رو شناسایی مناطق آلوده و کمک به رفع آلودگی از طریق تشخیص به موقع بیماری و

عامل مسبب آن از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است، چرا که مردم تولیدات بهداشتی با کیفیت استاندارد را می پسندند (کفیل زاده و همکاران، ۱۳۹۱). جهت درمان استرپتوکوکوزیس استفاده از داروها خصوصاً آنتی بیوتیک ها توسط پرورش دهنده ها که بیشتر ناشی از عدم رعایت شرایط استاندارد بهداشتی و پرورشی می باشد در حال گسترش است. بروز بیماری در سالهای اخیر همراه با مصرف زیاد ویی رویه و بدون برنامه آنتی بیوتیک ها در مزارع پرورش ماهی قزل آلا منجر به ایجاد سویه های مقاوم به آنتی بیوتیک در محیط آبی می شود که از دیدگاه بهداشت عمومی مشکلات زیادی را به همراه دارد. هدف از این تحقیق، شناسایی گونه های عامل بروز استرپتوکوکوزیس و بررسی مقاومت آنتی بیوتیکی باکتری های عامل مسبب این بیماری در مزارع پرورش ماهیان قزل آلا استان گیلان می باشد.

مواد و روش ها

این تحقیق طی چهار فصل و در ۷ مزرعه پرورش ماهی قزل آلا استان گیلان با کدهای A₁ تا A₇ انجام گردید. در مجموع از ۱۶۸ ماهی با علائم بیماری و با میانگین وزنی ۵۰-۲۵ گرم از پاییز سال ۱۳۹۲ تا تابستان ۱۳۹۳ از مزارع منتخب انجام گرفت از هر مزرعه ماهیان بیمار با علائمی بالینی مشخص، شامل تیرگی پوست، اکزوفتالمی یک طرفه یا دو طرفه، شنای نامتعادل، کدورت قرنیه و خونریزی چشمی انتخاب شده به آزمایشگاه باکتری شناسی پژوهشکده آبیزی پروری انتقال داده شدند. برای انجام کشت در شرایط استریل از ناحیه شکمی ماهیان برش داده شدند و از اندامهای کلیه، طحال و کبد نمونه برداری گردید

کشت باکتریایی به روش استاندارد از کلیه، کبد و طحال ماهیان بر روی محیط های کشت بلاد آگار (BA) و تریپتکاز سویا آگار (TSA) انجام گردید، محیط های کشت بمدت ۵-۳ روز در انکوباتور ۲۲ درجه سانتیگراد گذاشته شد پس از خالص سازی و شناسایی با انجام تست های بیوشیمیایی گونه های باکتری از طریق کلید شناسایی برگی انجام گردید (Garritty et al., 2001). پس از تهیه کشت باکتریایی از هر نمونه در محیط کشت مولر هینتون براث، نمونه ها از نظر کدورت با لوله ۰/۵ مک فارلند مقایسه شدند (تعداد باکتری 10⁸) سپس جهت انجام تست آنتی بیوگرام بر روی محیط مولر هینتون آگار , merck (Germany) کشت داده شد و اثرات دیسک های آنتی بیوتیکی با استفاده از متد CLSI (Laboratory and clinical Institue Standard) بررسی شد براساس استاندارد، قطر هاله ممانعت از رشد باکتری ها توسط دیسک آنتی بیوتیک محاسبه گردید عدم تشکیل هاله یا میزان قطر کمتر از استاندارد حساسیت باکتری، بعنوان مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک مذکور گزارش گردید (CLSI, 2007). دیسک های مورد استفاده در این مطالعه از شرکت پادتن طب ایران تهیه گردید که شامل: تتراسایکلین (۳۱ میکروگرم)، اکسی تتراسایکلین (۳۱ میکروگرم)، داکسی سایکلین (۳۱ میکروگرم)، فلورفنیکل (۳۱ میکروگرم)، اریترومایسین (۱۵ میکروگرم)، لینکومایسین (۲ میکروگرم)، باسیتراسین (۱۰۳ واحد بین المللی)، ۱۶ کلستین (۱۱ میکروگرم)، سولفامتوکسازول تری متوپریم (۲۳/۷ میکروگرم) و تری متوپریم (۵ میکروگرم) و استرپتومایسین (۱۰ میکروگرم) بود.

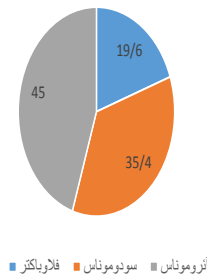
نتایج

در این تحقیق از ۱۶۸ ماهی دارای علایم بیماری، ۶۶ نمونه باکتری گرم مثبت کوکسی و ۱۰۲ نمونه، باکتری گرم منفی باسیل جداسازی گردید از باکتری های گرم مثبت کوکسی، استرپتوکوکوس اینیایی (*Streptococcus iniae*)، استرپتوکوکوس آگالاکتیا (*Streptococcus agalactiae*) و انتروکوکوس فکالیس (*Enterococcus faecalis*) که عامل مسبب بیماری استرپتوکوکوزیس هستند شناسایی گردیدند (جدول ۱). در این مطالعه درصد فراوانی باکتری های استرپتوکوکوس نسبت به سایر باکتریها ۳۹/۲۹٪ بود (شکل ۱). درصد فراوانی باکتری های عامل استرپتوکوکوزیس در مزارع منتخب استان گیلان به ترتیب ۳۳/۳٪ استرپتوکوکوس اینیایی (*S. iniae*)،

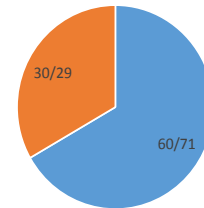
۳۹/۴٪ استرپتوکوکوس آگالاکتیا (*S. agalactiae*) و ۲۷/۳٪ انتروکوکوس فکالیس (*E. faecalis*) بودند (شکل ۲). درصد فراوانی سایر باکتری های بیماریزا در مزارع منتخب استان گیلان طی این بررسی بترتیب سودوموناس (۳۵/۴٪)، آئروموناس (۴۵٪)، فلاوباکتر (۱۹/۶٪) بودند (شکل ۳). مقایسه میزان آلودگی به استرپتوکوکوزیس در فصول مختلف در مزارع پرورش قزل آلا نشان داد که در تابستان بیشترین میزان (۴۲/۳٪) و در زمستان کمترین میزان آلودگی (۷/۷٪) مشاهده است (شکل ۴). بیشترین درصد مقاومت آنتی بیوتیکی در باکتری های عامل مولد استرپتوکوکوزیس در ماهی قزل آلا استان گیلان متعلق به لینکومایسین و باسیتراسین بود (جدول ۲).

جدول ۱: نتایج آزمایشات بیوشیمیایی برای تشخیص گونه های عامل بیماری استرپتوکوکوزیس

آزمایشات	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Streptococcus agalactiae</i>	<i>Enterococcus faecalis</i>
شکل ظاهری باکتری	کروی - زنجیره ای - گرم مثبت	کروی - زنجیره ای - گرم مثبت	کروی - زنجیره ای - گرم مثبت
همولیز	α	α	α
تولید کاتالاز / اکسیداز	-/-	-/-	-/-
تولید H ₂ S	-	-	-
هیدرولیز اسکولین	+	-	-
تولید اسید از قندهای لاکتوز	-	-	+
ریبوز	+	+	+
سالیسین	+	-	-
مانیتول	+	-	+
ترهالوز	+	+	-
رشد در NaCl (۶/۵٪)	-	-	+
رشد در 10 C°	+	-	+
رشد در 45 C°	-	-	+

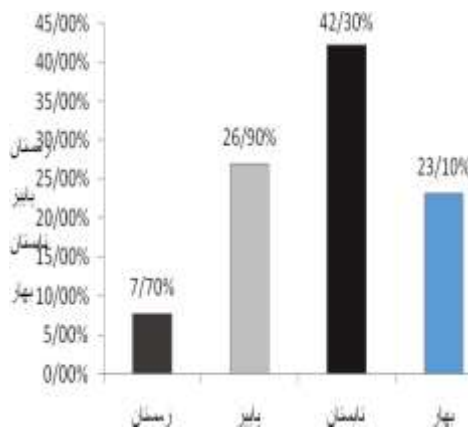

■ آنرومونا ■ سودومونا ■ فلاریاکتر

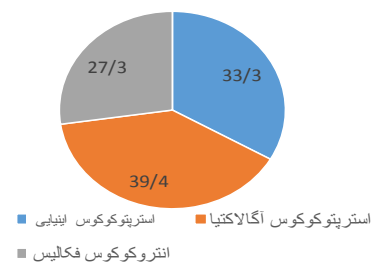
■ سایر باکتریها ■ استرپتوکوکوزیس

شکل ۳: درصد فراوانی سایر باکتریهای بیمارزا در مزارع پرورشی منتخب قزل آلا استان گیلان در سالهای ۱۳۹۲-۱۳۹۳

شکل ۴: درصد بروز استرپتوکوکوزیس در فصول مختلف در مزارع پرورشی منتخب قزل آلا استان گیلان در سالهای ۱۳۹۲-۱۳۹۳

شکل ۱: درصد فراوانی باکتری استرپتوکوکوس نسبت به سایر باکتریها در مزارع منتخب پرورش ماهی قزل آلا استان گیلان در سالهای ۱۳۹۲-۱۳۹۳

■ استرپتوکوکوس اینیلی ■ استرپتوکوکوس آگالاکتیا ■ آنتروکوکوس فکالپس

شکل ۲: درصد فراوانی گونه های مسبب استرپتوکوکوزیس برحسب نوع باکتری در مزارع منتخب پرورش ماهی قزل آلا استان گیلان در سالهای ۱۳۹۲-۱۳۹۳

جدول ۲: درصد مقاومت آنتی بیوتیکی در باکتری های عامل مولد استرپتوکوکوزیس در ماهی قزل آلا استان گیلان

درصد مقاومت به آنتی بیوتیک در باکتری های عامل مولد استرپتوکوکوزیس									
آنتی بیوتیک	کل	استرپتوکوکوس آگالاکتیا	استرپتوکوکوس اینیلی	آنتروکوکوس فکالپس	سایر	کل	استرپتوکوکوس آگالاکتیا	استرپتوکوکوس اینیلی	آنتروکوکوس فکالپس
پنیسیلین	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
تتراسایکلین	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
کلیندامایسین	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
کلریتاموکسازول	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
فلوکسازون	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
تریپتولین	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
تیموکسولین	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
کلیندامایسین	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
کلریتاموکسازول	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸
فلوکسازون	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸	۶۲	۱۰۰	۱۰	۵	۱۸

بحث

عفونت استرپتوکوکی در ماهی یک بیماری سپتی سمی هموراژیک است که سبب مرگ و میر بالا حتی بیش از ۷۵٪ در صنعت تولید ماهی گردیده است (Roach et al., 2006).

طبق گزارش سلطانی و همکاران (۱۳۹۲) در کارگاه های تکثیر و پرورش ماهی قزل آلا استان های کهگیلویه و بویر احمد و چهارمحال و بختیاری بیماری استرپتوکوکوزیس به باکتری استرپتوکوکوس اینیایی بترتیب با فراوانی (۱۲٪) و (۲۰٪) تعلق داشت در مطالعاتی که توسط سلطانی و همکاران (۱۳۹۴) در کارگاه های تکثیر و پرورش ماهی قزل آلا استان های لرستان و فارس انجام شد در استان لرستان فراوانی نسبی ۸۰/۹۶٪ بیماری استرپتوکوکوزیس با عاملیت استرپتوکوکوس اینیایی و لاکتوکوکوس گارویه تعلق داشت فراوانی نسبی مزارع فاقد بیماری باکتریایی در این دو استان ۱۹/۳٪ بود فراوانی نسبی بیماری استرپتوکوکوزیس در استان فارس ۲۱/۴۲٪ بود. در بررسی Haghghi و همکاران (۲۰۱۰) بیشترین میزان شیوع بیماری استرپتوکوکوزیس و لاکتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهی قزل آلا رنگین کمان در هفت استان کشور بترتیب استرپتوکوکوزیس اینیایی (۵۹/۲٪) و لاکتوکوکوس گارویه (۴۰/۸٪) اعلام شد.

پورغلام و همکاران (۱۳۸۹) استرپتوکوکوس یوبریس را با درصد فراوانی ۳۸/۹ به عنوان رایج ترین عامل استرپتوکوکوزیس در استان های چهارمحال و بختیاری، گیلان، کهگیلویه و بویر احمد، کرمانشاه و فارس گزارش داد. سپهداری و همکاران (۱۳۹۲)، باکتری عامل استرپتوکوکوزیس در ماهی قزل آلا رنگین کمان در مزارع پرورشی شرق استان مازندران را

استرپتوکوکوس یوبریس گزارش کردند. یاری و همکاران در سال ۱۳۹۶ در تحقیقی که در استخرهای پرورشی ماهیان قزل آلا استان ایلام انجام دادند ۹۰ جدایه از باکتری ها متعلق به جنس استرپتوکوکوس بود که از این تعداد ۳۵ جدایه، استرپتوکوکوس اینیایی، ۵۵ جدایه متعلق به لاکتوکوکوس کارویه داشت در این تحقیق از باکتری های عامل استرپتوکوکوزیس در استان گیلان ۳۴٪ به استرپتوکوک اینیایی، ۳۹/۴٪ به استرپتوکوک آگالاکتیا و ۲۷/۳٪ به اتروکوکوس فکاليس تعلق داشت.

اخلاقی و همکاران (۱۳۸۱) مطالعه ای بر بیماری های باکتریایی شایع در ماهیان قزل آلا رنگین کمان در استان فارس انجام داد. در این بررسی که بر روی ۲۸۲ قطعه ماهی قزل آلا رنگین کمان انجام شد مشخص گردید که مهم ترین باکتری های عامل بیماری در ماهیان قزل آلا، استرپتوکوکوس اینیایی، گونه هایی از فلاوباكترها و آئروموناس هیدروفیلا بوده اند وی و همکارانش در مطالعه دیگری در مورد وقوع استرپتوکوکوزیس در استان فارس دریافتند که دو باکتری استرپتوکوکوس اینیایی و لاکتوکوکوس گارویه از مهمترین عوامل بروز این بیماری در استان فارس هستند (معاونت برنامه ریزی و مدیریت منابع/ دفتر برنامه ریزی و بودجه، ۱۳۹۴، Akhlaghi et al., 2010). قیاسی و زاهدی (۱۳۸۶) بررسی در مورد باکتری های بیماری زا گرم مثبت و منفی در مزارع پرورشی قزل آلا استان مازندران را انجام دادند بر اساس نتایج بدست آمده از گروه باکتری های گرم مثبت استرپتوکوکوس فسیوم و استافیلوکوکوس اپیدرمیدیس و از گروه باکتری های گرم منفی یرسینیا راکری، ادواردزیا ایکتالوری و گونه هایی از جنس

سودوموناس جدا سازی و شناسایی شد در این تحقیق نیز، ۶۰٪ موارد دارای علایم بیماری در استخرهای پرورش ماهی قزل آلا در سالهای ۹۲-۹۳، به باکتری های گرام منفی شامل، سودوموناس، آئروموناس، فلاوباکتر تعلق داشته است.

موسوی و همکاران (۱۳۸۸) در مزارع پرورشی ماهی قزل آلا استان مازندران در فصل تابستان بیشترین میزان آلودگی در استخرها را گزارش دادند و میزان بیماری استرپتوکوکوزیس ۳۳/۳۳٪ بوده است. بیماری استرپتوکوکوزیس در مازندران بعنوان یک بیماری فصلی محسوب می گردد و با افزایش درجه حرارت آب میزان بروز این بیماری افزایش داشت و در فصل زمستان بدلیل کاهش دما، بیماری گزارش نشد. سلطانی و همکاران (۱۳۹۲) نیز گزارش دادند در استان چهارمحال بختیاری، دمای پایین آب با کاهش این بیماری در مزارع پرورشی ماهیان قزل آلا مرتبط است. در ماههای گرم سال، که درجه حرارت به ۱۸ تا ۲۰ درجه می رسد یکی از فاکتورهای مهم در بروز بیماری، دمای آب بود در این تحقیق نیز بالا رفتن دمای آب، در فصول گرم سال یکی از موارد بروز بیماری استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهیان قزل آلا بود که در فصل تابستان میزان باکتری های مسبب بیماری استرپتوکوکوزیس بیشتر از سایر فصول بود میانگین دمای آب در فصل تابستان در استخرهای قزل آلا استان گیلان بین ۱۸ تا ۲۳ درجه سانتیگراد می رسید این بیماری در تمام فصول دیده شد هرچند در زمستان، میزان آن از سایر فصول کمتر بود ولی نظیر استرپتوکوکوزیس در مازندران یک بیماری صرفاً فصلی نبوده و در تمامی فصول سال دیده شد.

شهرانی و همکاران (۱۳۹۲) گزارش دادند باکتری لاکتوکوکوس گارویه در ماهیان قزل آلا ی رنگین کمان در استان چهارمحال و بختیاری بیشترین مقاومت دارویی نسبت به آنتی بیوتیک انروفلوکساسین (۶۵,۴٪) داشته اند. نتیجه مطالعات یاری و همکاران (۱۳۹۶) نشان داد که تمام جدایه های استرپتوکوک و لاکتوکوکوس از مزارع پرورشی ماهی قزل آلا در استان ایلام دارای یک یا دو ژن مقاومت به سه آنتی بیوتیک اریترومايسين، استرپتومايسين و اکسی تتراسایکلین بترتیب ۲۳٪، ۳۵٪ و ۳۱٪ بوده است. در تحقیقی که توسط زندگی و همکاران (۱۳۹۳) بر روی مقاومت آنتی بیوتیکی گونه های مولد استرپتوکوکوزیس جدا شده از ماهی قزل آلا رنگین کمان در استان کردستان نشان داد استرپتوکوکوس اینیایی بیشترین مقاومت را نسبت به لینکومايسين، باسیتراسین، فلومکونین، سولفادیازین و تری متوپریم داشتند و استرپتوکوکوس آگالاکتیه بیشترین مقاومت را نسبت به لینکومايسين و باسیتراسین داشتند در این تحقیق نیز، بیشترین میزان مقاومت دارویی در باکتریهای عامل استرپتوکوکوزیس نسبت به آنتی بیوتیک باسیتراسین و لینکومايسين بود و بیشترین حساسیت نسبت به فلورفنیکل و اکسی تتراسایکلین بود. براساس فرمهای مربوط به پیشینه مصرف آنتی بیوتیکها در صورت بروز بیماری در مزارع پرورشی ماهی قزل آلا در استان گیلان جمع آوری گردید بیشترین آنتی بیوتیکهای مصرفی در مزارع، آنتی بیوتیک های خانواده تتراسایکلین، فلورفنیکل بودند و با اینکه میزان حساسیت باکتریها در برابر این آنتی بیوتیک ها بیشتر از سایر آنتی بیوتیک های مورد آزمایش در این تحقیق بود با این حال مقاومت باکتریها نسبت به این آنتی

منابع

۱. اخلاقی، م.، کشاورز، و.، ۱۳۸۱. وقوع استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش قزل آلای استان فارس، مجله تحقیقات دامپزشکی ایران، ۳(۲)، ۱۸۹-۱۸۳.
 ۲. پورغلام، ر.، مکرمی رستمی، ع.، سعیدی، ع.ا.، شریف پور، ع.، غرقی، ا.، پورغلام، ح.، ۱۳۸۹. بررسی اثرات حاد باکتری استرپتوکوکوس فاسیوم روی بعضی از بافت ها و مشخصه های خونی بچه ماهیان قزل آلای رنگین کمان، مجله علمی شیلات ایران، ۱۹ (۲)، ۱۸-۹.
 ۳. زندی، ر.، سلیمی، ب.، کریمی، ه.، ۱۳۹۳. بررسی مقاومت های آنتی بیوتیکی گونه های باکتری مولد استرپتوکوکوزیس جدا شده از ماهی قزل آلای رنگین کمان مجتمع ماهیان سردآبی پالنگان استان کردستان. مجله پاتوبیولوژی گرمسار، ۱(۳)، ۱-۲۲.
 ۴. سپهداری، ا.، سعیدی، ع.، کاکولکی، ش.، حبیبی کوتنایی، ف.، باباعلیان، ع.، ۱۳۹۲. بررسی میزان شیوع استرپتوکوکوزیس در ماهیان قزل آلای رنگین کمان در مزارع پرورشی شرق استان مازندران (حوضه رودخانه هراز)، مجله علمی شیلات ایران، ۲۲(۴)، ۵۱-۴۱.
 ۵. سلطانی، م.، طاهری میرقائد، ع.، پیرعلی خیرآبادی، ا.، شفیعی، ش.، مهدیان، س.، روح الهی، ش.، ۱۳۹۲. مطالعه مولکولی پراکنش بیماری های مشترک استرپتوکوکوزیس و لاکتوکوکوزیس در مزارع قزل آلای رنگین کمان استانهای چهارمحال بختیاری و کهگیلویه و بویر احمد و تعیین فراوانی نسبی عوامل خطر ساز آن ها. مجله تخصصی اپیدمیولوژی ایران، ۹(۲)، ۵۹-۶۸.
- بیوتیک ها هم مشاهده گردید. از آنجایی که مصرف بی رویه داروها از جمله آنتی بیوتیک ها و مواد شیمیایی علاوه بر ایجاد مقاومت در میکروارگانیسم ها سبب نفوذ این مواد سمی و خطرناک به آب و خاک می گردد و محیط زیست مجاور مزارع آبریان پرورشی را به شدت آلوده می نماید. تثبیت داروها و موادشیمیایی در بافت های ماهیان و سایر آبریان، بهداشت انسانی را به دلیل ایجاد حساسیت های مختلف دارویی، مقاومت های باکتریایی و عوارض کلیوی و کبدی به مخاطره می اندازد (معاونت برنامه ریزی و مدیریت منابع / دفتر برنامه ریزی و بودجه، ۱۳۹۴) لذا با مدیریت در زمینه کاهش استرس ها (کاهش تراکم و تغذیه بیش از حد، دستکاری و نقل و انتقال)، بهبود کیفیت آب، بهینه سازی محیط از جمله جمع آوری ماهیان بیمار و مرده، رعایت اصول بهداشتی، ضد عفونی کردن، واکسیناسیون، کاهش دما با ساختن سایبان و افزایش اکسیژن محلول در آب می توان در کاهش بروز بیماری استرپتوکوکوزیس تاثیر بسزایی گذاشت. و برای جلوگیری از افزایش مقاومت، باید از مصرف بی رویه و خودسرانه آنتی بیوتیک ها در صورت بروز بیماری ممانعت ورزید.

سپاسگزاری

بدینوسیله از مساعدت همکاری جناب آقای دکتر علی اصغر خانی پور رئیس محترم و همکاران بخش بهداشت و بیماری ها پژوهشکده آبرزی پروری که در مراحل اجرایی این پروژه ما را یاری نمودند، کمال تشکر را دارم.

رنگین کمان استان مازندران. مجله علوم زیستی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، ۳(۱)، ۸۲-۷۳.

۱۲. یاری، آ.، نعمتی، م.، پوراحمد، ف.، ۱۳۹۶. بررسی فنوتیپی و ژنوتیپی مقاومت به آنتی بیوتیک های وسیع الطیف در کوکسی های گرم مثبت جدا شده از ماهیان قزل آلا رنگین کمان در استان ایلام، مجله علمی شیلات ایران، ۲۶(۳)، ۱۰-۱.

13. Agnew, W., Barnes, A.C., 2007. *Streptococcus iniae*: An aquatic pathogen of global veterinary significance and a challenging candidate for reliable vaccination, Journal of Veterinary Microbiology, 22(2), 1-15.

14. Akhlaghi, M., Mostafavizadeh, S.M., sharifiyazdi, H., Tabatabaei, M., 2010. Isolation and characterization of *Lactococcus garvieae* from disease rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*, walbaum) culture in iran. Iranian Journal of Veterinary Research, Shiraz University, 4(33), 342-351.

15. Bondad-Reantaso, M.G., Subasinghe, R.P., Arthur, J.R., Ogawa, K., Chinabut, S., Adlard, R., Tan, Z. and Shariff, M., 2005. Disease and health management in Asian aquaculture. Veterinary Parasitology, 132(1), 249-272.

16. Clinical and Laboratory Standards Institute. 2007. Performance Standards for Antimicrobial Susceptibility testing; Fifteenth Informational supplement. CLSI document M1000-S15. Clinical and Laboratory Standards Institute Wayne, Pennsy lvania.

17. Eldar, A., Perl, S., Frelie, P.F., Bercovier, H., 1999. Red drum *Sciaenops ocellatus* mortalities associated with *Streptococcus iniae* infection, journal of Diseases of Aquatic Organisms. 36(2), 121-127.

18. Garcia, J. C., Klesius, P. H., Evans, J. J. and Shoemaker, C. A., 2008. Non-infectivity of cattle *Streptococcus agalactiae* in Nile tilapia, *Oreochromis niloticus* and channel catfish, *Ictalurus punctatus*. Aquaculture, 281, 151-154.

۶. سلطانی، م.، پیرعلی خیرآبادی، ا.، طاهری میرقائد، ع.، زرگر، ا.، مهدیان، س.، روح الهی، ش.، زکیان، م.، ۱۳۹۴. مطالعه عوامل خطر شیوع استرپتوکوکوزیس و لاکتوکوکوزیس در مزارع قزل آلا رنگین کمان استانهای فارس و لرستان، نشریه میکروبیولوژی دامپزشکی، ۱۱(۱)، ۳۰-۴۹.

۷. شهرانی، م.، تاجبخش، ا.، رئیسی، م.، ۱۳۹۳. مطالعه فراوانی و مقاومت دارویی باکتری لاکتوکوکوس گارویه در ماهیان قزل آلا رنگین کمان در استان چهارمحال و بختیاری، فصلنامه علمی پژوهشی زیست شناسی میکروارگانیسم ها، ۳(۱۱) ۷۸-۷۱.

۸. قیاسی، م.، زاهدی، آ.، خوشباور رستمی، ح.، ۱۳۷۹. بررسی اپیدمی استرپتوکوکوزیس در ماهیان مولد قزل آلا رنگین کمان در استان مازندران. اولین همایش بهداشت و بیماریهای آبزیان دانشگاه شهید چمران اهواز، صفحه ۲۵.

۹. کفیل زاده، ف.، بناکار، ی.، نامداری، ا.، ۱۳۹۱. جداسازی و شناسایی باکتری های کوکسی شکل بیماری زا در ماهیان قزل آلا رنگین کمانی در مزارع پرورشی شمال غرب استان فارس با استفاده از روش های کشت و PCR. زیست شناسی جانوری، ۴(۳)، ۵۲-۶۲.

۱۰. معاونت برنامه ریزی و مدیریت منابع دفتر برنامه ریزی و بودجه. ۱۳۹۴. سالنامه آماری سازمان شیلات ایران. ۳۳ص.

۱۱. موسوی، س.، خارا، ح.، سعیدی، ع.، قیاسی، م.، زاهدی، آ.، ۱۳۸۸. بررسی —روز استرپتوکوکوزیس و شناسایی باکتریهای مسبب آن در مزارع منتخب تکثیر و پرورش قزل آلا

- Thompson, K., 2006. Rapid detection and identification of *Streptococcus iniae* using a monoclonal antibody-based indirect fluorescent antibody technique, *Journal of Aquaculture*, 258(1), 180-186.
23. Nguyen, H.T., Kanai, K., Yoshikoshi, K., 2002. Ecological investigation of *Streptococcus iniae* in cultured *Japanese flounder* (*Paralichthys olivaceus*) using selective isolation procedures. *Journal of Aquaculture*, 205(2), 7-17 .
24. Roach, J.C.M., Levett, P.N., Lavoie, M.C., 2006. Identification of *Streptococcus iniae* by Commercial bacterial identification systems, *Journal of Microbiological Methods*, 67(2), 20-26.
19. Garrity, G.M., Boone, D.R., Castenholz, R.W., 2001. *Bergey's Manual of Systematic Bacteriology*, 2nd ed., vol. 1 , Springer-Verlag, New York, NY ;2(1) : 189-212.
20. Haghighi karsidani, S., Soltani, M., Nikbakhat-Brojeni, G., Ghasemi, M., Skall, H.F., 2010. Molecular epidemiology of zoonotic *Streptococcus/lactococcus* in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) aquaculture in Iran, *Iranian journal of microbiology*, 2(4), 198-209.
21. Inglis, V., Roberts, R.J., Bromage, N.R., 1993, *Streptococcal Infections*. In- *Bacterial Diseases of fish*. New York: Halsted, 196-97.
22. Klesius, P., Evans, J., Shoemaker, C., Yeh, H., Goodwin, A.E., Adams, A.,